

ANGELO VERPLOEGEN

Bezetting:

Angelo Verploegen (bugel),
Wim Bronnenberg (el-gitaar),
Jasper van Hulten (drums).

Datum en plaats:

27 augustus 2020,
Willem II Toonzaal, Den Bosch.

Heel langzaam en voorzichtig komt het jazzleven weer op gang. Een vreemde gewaarwording voor uw recensent die zes maanden geen concert heeft bijgewoond. Zou ik vroeger hebben geschreven dat er maar weinigen naar het optreden van het trio van Angelo Verploegen waren gekomen, nu schrijf ik dat de twee sets met 36 bezoekers uitverkocht waren. Het is wennen, ook voor de musici. Het optreden was in feite de lancering en presentatie van de nieuwste cd van Angelo Verploegen en moest nu twee keer, in een vroege en een late set, worden herhaald. Omdat in beide sets vrijwel de volledige cd werd gespeeld is dat een prestatie om hoe dan ook bewondering voor te hebben.

The 'Art of Traveling Light' heet de cd en die zou dus moeten gaan over reizen, eventueel met zo weinig mogelijk bagage. De cd en ook het optreden bestaat uit een verzameling prachtige standards, jazzclassics en eigen nummers, maar het thema 'reizen' was niet zonder meer steeds duidelijk. Wat hebben 'Hub's Hub' genoemd naar Hub van Laar, de maker van Verploegens bugel, 'Baubles Bangels and Beads' en Bud Powells 'Dance of the Infidels' met reizen te maken? Maar Verploegen verbond slim en inventief het onmogelijke aan elkaar zodat het reisverhaal ten slotte toch kloppend werd, al drong zich ook de gedachte op dat Verploegen in staat is om elke andere mooie compositie in zijn concept te praten. En ook dat de nummers van de cd vooral gekozen waren omdat ze zo mooi zijn en het perfecte middel om zijn bugel in ballads en medium-tempostukken te laten schitteren. Vreemd is het wel dat het titelstuk, de prachtige ballad 'Traveling Light', vooral bekend van Billie Holiday's uitvoering op het album 'Lady Sings the Blues' ontbrak. Dit kleine smetje op een verder smetteloze cd en optreden zal binnenkort worden weggepoetst door dit nummer bij de komende live-optredens op het programma te zetten. Het optreden en de cd waren bijna identiek, beide tegen de perfectie aan en beide van een grote schoonheid. Alleen het laatste nummer van de cd

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Angelo Verploegen. (Foto: Tom Beetz)

- 'In the wee small hours of the morning' - werd vervangen door het in het reisschema passende 'Take the A-train', waarin de bugel een duo-optreden had met de drums van Van Hulten. Eerlijk is eerlijk want gitarist Bronnenberg had die duomogelijkheid met Verploegen immers al gehad in Eden Ahbez' 'Nature Boy'.

De kracht van dit trio zit in Verploegen zelf, die mooier en beter speelde dan ooit tevoren, en in de superpassende Van Hulten en Bronnenberg. Door het ontbreken van piano en bas is een enorme ruimte gecreëerd die alle drie ten volle benutten. Bronnenberg maakt gebruik van het unieke gitaargeluid van zijn prachtige klassieke 1956 Gibson L4, maar geeft daaraan soms ook een ruw randje waarmee hij het gepolijste geluid van de bugel net dat extra stukje spanning geeft. Jasper van Hulten lijkt de bescheidenheid zelve door zich weg te cijferen in dienst van een groter belang. Het is schijn want zijn constante versieringen, tikje hier, ritseltje daar, zijn van een grote precisie die kracht, body en variatie aan het trio geven. De hoofdrol is weggelegd voor Angelo Verploegen. Zijn bugelspel is van superieure klasse. Hij speelt met een toon zo rond en vet als slagroom, buigt de noten als het soepelste rubber, en dat alles met een vlekkeloze techniek. Hij soleert met een autoriteit die hem in staat stelt elk idee, hoe gefundeerd in de jazztraditie of hoe wild ook, uit te voeren. Dit trio toert binnenkort door ons land voor een beperkt publiek. Laat je dit niet door de neus boren.

Tom Beetz

Wim Bronnenberg. (Foto: Tom Beetz)